

St Petersburg 5 Mars 1884

Omroep van Binnend

Mina Karaste!

Så många dagar ha nu gått sedan jag
 sist skref till er, det är för att det
 ibland samlas öfver mig arbeten, som
 ej kunna uppskjutas eller öfverlåtas
 hinder i en eller annan form. I dag
 måste jag rätt taga förnärigheten bort
 från måltingen för att ånåteligen skrifa
 tack, min lilla engelska mamma för de
 hysa krostota raderna i posten!
 Jag tystade dem till gäns och grät
 en liten xgrätt i frakmad, efter min
 älskade lilla mor. Det var lit. som
 vatten, så jag kommit hem från
 Lybergs, jag kunde ej låta bli att öppna
 posten, som Helene Tonjelius först
 hit och läsa breven först det var en
 sent. Pepparkakorna smälte det först
 nästa morgon. Min älskade lilla

Tackas
nytt för dem och det öfriga. 'Du har
visst sadat ut dig till helt tunn och
mager med dem och allt annat som
du har på din nacke. Jag har också
magrat så, att alla märkla det, och
Stundereskjördes är helt oroliga. Dör
pågode mig en dag på senaste om det
är något som jag saknade och som
hon kunde anskaffa, hvar på jag då
bekände att någonting att dricka is i
middagen. Skulle vara bra skönt. Toini
minns från Helsingfors hur jag hade svårt
att äta kött utan att få någonting att
klunka på. Här har det varit detsam-
ma. Villen tar helt snarvar, den ene
efter den andra, fötten Wolfson lida
så ett par, de vilja dagligen wara mig
med sig och påstå att klimaten förklarar
det. Jag har också tillfört känd behof af
något dylikt att värma mig med, men
omöjligt kunnat förstå mig att börja
snarva. Nu har dock den beställt hem
både öl och porten, han vill nödvän-
digt göra mig fet igen, säger han.

14
Mery blev öfverlycklig af den lilla skick-
ning, Toini. Hon är jätta stortbekänd, utan
glödes sig ettdeles öfverlycklig att ha så
smått som är får, det är ett stort nöje
att ge henne något. Om du ibland kunde
skicka någon liten bild eller ett bref
till henne, så skulle det vara mycket
vänligt. Jag köpte en dag en sådan
der uppblåst röd ballong för 10 öre och
benyttade till henne. Hur den gjorde
henne trötande tyckligt 6 dagar, tills
hon fick taga den ut med sig och det län-
de så olyckligt att hon mötte Väin, som
i sin klumpiga förtvunnen brynade
omkull hela lilla Mery och slet af barn-
det som höll balongen. Stor sorg! När
jag doger den på skulle gå ut gaf hon
mig enträget i uppdrag att söka upp be-
när förtvunnen skatt. (!) Nu just kom
hon hit springande med 3 små smetiga
guldgröna från Toinis skickning och bad
mig skrifa att Mery skickas till tante Avas
pappa och tante Avas mamma och ju-
mor Toini. Sedan stoppades ett under

Tusen smetningar i den sövande Vä-
 nodan Merisilla är på tapeten måste
 jag berätta om ett par små lustiga uttryck
 här i går. Hon var nu fått den föreställnin-
 gen att man insläpper stor förtjusning genom
 att tala svenstla. I går skulle hon gå
 ned Doris till den nya tanten Victoria G.
 för första gången och så kom hon till mig
 och berättade "Vad tante Eva att västen
 så i helsa så mycket, mycket till det litet!
 Det var då den härliga gungvästen. Jag ha-
 gade huru västen riktigt hade sagt.
 "Västen så paj, så paj, säger på svenska
 åt tante Eva och hene mammas". Huru
 är då västens mammas? "Mersey är
 hene mammas!" "Sade hon mersey till det
 så tänkte det sig att Västen skulle af sig
 duktigt ett tag just bredvid Mersey. Hon
 antog då en mycket misslyst ton som
 hon läst af Doris och mig och utbrast:
 "Nä, allt roparna på mig!" "Som ni
 så gör hon de befängdaste små miss-
 tag i svenska."

Pepparkakorna ha varit allvarigt

5. (5. 3. 1884)

Maschinen från före Paris

Härnärade både här och hos Foppeliuss
dit jag förde med mig några allmänna
i går. Både Doris och Helene T.
vilja me ha beskrifning der på, om de
sitt vara snäll och skilda, för att jag
tycker visst inte riktigt om göra
den så allmänna, men hvad kan man
vara, då folk inkom till det!
I lördags ville Doris pastout att jag
skulle ut till Pataganierna, för att tugga
se folk här. Men Mary var litet illa
mående, så att Doris ystet jag ville gå med
jag gick så till Foppeliuss för att bjuda
Helene och Olga med mig, den var en af
de två ysterna, som är i institut, hem
na för maskinerna dessutom både
fins lust att gå med, och så vantade
vi af 5 kvinnor drog en lång, lång väg till
Marsfältet. Där besåg vi först på af-
stånd en mängd gungor, som gingo till
våder gvarnirningar och som tillade mig
i magen bara att se på, Marseller,
rättshävaror, Harper Uleatrar m.m. m.
m. litet à la Fivoli men af grönsta lag.

Sedan bjöd jag mina följelagerinnor in i
en af Balagaverna, der de gaf en ryck-
förkragad "Ivan Tsjevitich" bakken i
5 minuter svar. Det var ju rätt graunt
och riktigt att se förutgång, men icke någon-
ting riktigt gallet och smuttigt som jag
hade sett se. Dessutom kostade det
mer än det var värdt, 60 Kop. platoner,
der man anständigtvis kunde sitta. Men
som jag gerna ville bjuda Toppelinses på
något och de, mer än jag hade sett dessa
nöjen, bestod jag mig för det. Det var det
första nöje jag betalat här i P. burg.
På hemvägen, då vi voro ganska flusna,
bjöd fru T. oss in att dricka skotskade i
ett trefligt tyskt söckerbageri. Nio
om de der finskubbarna som komma
hit och bora en vecka? Det är då det
utläste man kan tänka sig i bäst, slas
och kuokväg! Allt är vunderigt, hop-
pappad, vanakött, jag tycker det är en
skam för oss finisar, detta sällskap. Men
så de bora sedan! En dag hade två
mötts så häftigt, att den ena bör finis,

stängen in i den andras stöde, der en ung
flicka satt, med den ryckiga påföljda att
hon fick kicken bagen ur led och en ögat
krossadt. Hur kan ett sådant brott få
fortlepa. Jag kände allt annat än lust
att sitta med dem en enda gång. I vindegs
hade Dr. L. de jour i finska theatern här
hade för och e. m. "Lucretia Borgia" gaf
hade som matiné och soirée. P. o. f. m.
hade han tagit en bage och bjöd äfven mig
med, hvarestill jag bestämdt svarade: Nej,
jag tackar. Fröken Wautke, Doris och
magan till antogs bjudningen. Jag borts
Mersey sällskap här beakta. På gäfallen
högade docktorin nu jag ej ville sitta på
hans plats i lästol, han orkade ej i
pjisen två gånger i rad, utan ämnade
hiatta sig i buffeten och bora som helst.
Den 12:de gånge svarade jag: ja jag tackar och
för med. Pjisen gaf förtäffligt. Som
Lucretia gästade en damie från gym-
nase theatern, en Fr. tycke, gammal,
passiv, och kinnhet, som gaf en här-
resande bild af detta odjur i kvinnobarn.

Läs!

I måndags var jag bjuden till Hybergs
 på måndag. Den varo Frans och Ida, Gri-
 penbergs, fru Mellgren (Hälsö, syster
 från Moskva), Hassör, Niska (Toni!!!),
 samt senare herr Nobel. Middagen
 bestod af jordärtsbäckspur, stufvad
 kalk, kalfstek och ställetbärscreme,
 enkelt, men väl lagadt, på svenskt manér.
 Barons Johannes var utmärkt, dräglig
 och på Petersburs sällskapslifs best-
 nod, i synnerhet i hujt vörerna hos
 Bruns en glänsande beskrifning.
 Han var min söras granne, så att jag fick
 godt tillfälle att säga honom om det pap-
 på bod. Han sade mig jätst ha för ännu
 söka i arkivet uppgifter om denna sak,
 men trodde sig inte kunna något protokoll.
 Ty han antog att Arnfeldt enligt sin vana
 endast under ett samtal delat sin tilligt och sått
 hade von derat bejaren om Vasa beernes
 fundering och då fått den synbärning
 på näsan till var som påppa antalas.
 Då herr Nobel kom presenterades jag
 Frans och tyckte för sin behag för hans

(5. 3. 1884)

ögon, han var ytterst artig och älskvärd,
 satte sig bredvid mig vid thet och sade
 att han riktigt ville bli bekant med mig.
 Jag tyckte mycket om hans utseende,
 han är en gammal prästman med
 ett par mörka, klara, genomträngande
 ögon. Fru Ellgren spelade volter för
 oss. Hasson Wiska gjorde icke något
 som helst intresse på mig, en fjol
 gammal ungkarl, som sådde om gilt
 i beuen. Hvarne spelade naturligtvis
 kort, hvilket drog ut så, att klockan var
 över half 1, då man för skifan; jag
 kunde ej fara förut, emedan jag ville
 besöka Sällskapet i Gripshagens. Det var
 en iskall, tät, våt dag, som svepte
 sig kring oss, då vi for hem. Vidarna läsa
 mätarna oftast vara här. Men, du, jag
 hade tyckligtvis petat, men för ändå hela
 natten desef. i går var Premiezi må-
 sade jag på min lilla lerkruka och
 fick en mycket barmor. Verifan letade
 jag mig en duktig väg till Toppelins.
 Det var roligt att språka med Wiska.

om Helsingfors, Hattola köpet och allt.
Men här hade förklarat sig, pojken ställare
var sjuk och att de led av kurrör. Han
sade bl.a. att pappa på järnvägen sagt
hosom att moster Lotta skulle komma
till Brudden. Färd så svårt, svårt
svårt för min lilla mor och alla!
Jag blev så glad. Hanske Tatta är den
nu så nu läsa detta, då helsar jag
honne. Lilla varmt välkommer. ~~Den~~
lämnad, som om jag stått med öppna
armar i dörren och tagit emot hen-
ne med eder. Den, som nu kunde flyga
dit på ett litet ryck och pussa er alla.
Frågan om min inackor dering har
nu lyckligen utagerats med sprycket
prät och många invändningar från
Poris sida. Jag har betalat 60 Rbl för
b. m. a. o. c. det är dock mycket bättre
så, än att gifva presenter. S. dyt som
blir lilla dyt och kanske ännu mindre väl-
kommet. Den 30 Rbl är nu jämnt
lyran och fröan, hafva i räknsat ut,
Dora måste skilja sig första, att jag g.

vill göra henne några direkta utgifter un-
der så lång tid, och jag ersätta
bjud mig själv att betala för annat
än dessa. Så blev det då uppgjordt i
all vänskaplighet. En dag så tänkte
jag placera mig bland de andra väntan-
de under Västmanns inläggningstid och i
god ordning stiga in till vårdfråga bonum
om min geminna Frostesius. Han tycker
g. om att bli tagen till råde på annat
ätt, har jag märkt. Det är ju för o-
drägligt att jag midt under arsenik-
kuren skall behöva bjuda i borta om
feber allt som oftast om nätterna!
En dag, när jag vaknade hade feberit,
24 timmar gick jag ut före middagen
och köpte mig en half flaska Portvin
och drack mig varm. Men den kostade
1 Rbl och räckte till 5 dagar, då jag
ju måste dela litet med mig, så att
det gör jag inte om. Det skall väl bli
bättre nu, då jag får öl eller porten.
Nu har Dorini och Sogvig utel
i min tjänst med det åtnöje, att

hur hon är berömmad sig med allt
sitt förfärande, så måste hon nu ändå
bekänna att jag är odröjligt trött då
jag skriver brev. Hon tycker att det
är på tiden att jag slutar, och det
gör jag också strax.

Toni har inte skrivit om hur
långt Winklen Hausmit utför pro-
memorian? Hon borde åtminstone
sakna arbete. Men Hilda har ju
ju hela tiden sagt att är överflödig
om vintern. Har hon ej spunnit ett
grofva af Pellerull? Rutte behöver
ju tacken, påminna Greta om det.
Och gif matlappar fram, Toni och
sidenlappar att sprita.

En kyss, mina älskade, till alla i
allmänhet och hvar och en i synnerhet.
Varen friska och glada, nu ha vi ju
sol och vår.

Eden Eva.

Jag har just läst om edra kära, kära
brev för Toni, vi ha båda haft glädje
deraf. Tocht ännu en gång, älskade!
Nästa brev blir till Tante Annan min.

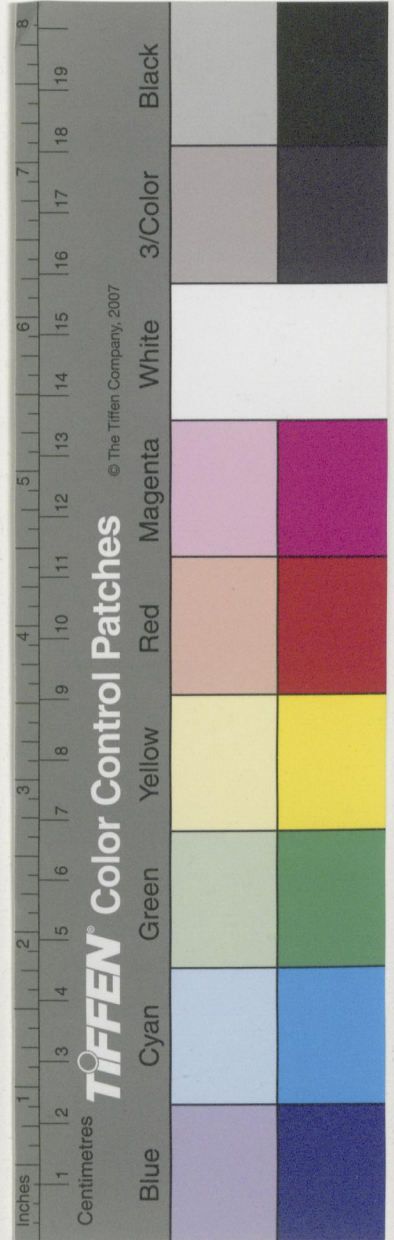
(5.3.1884?)

Min skatt Esther här börja gå i skiff-
 skutan! Två gånger i veckan kommer
 hon att vara borta från 8-9 under
 6-7 klockans tid, och deservellare kommer
 hon att vara än mer konfigs och glömsk
 än vanligt, det ha vi redan sett i går
 då hon var för att amnata sig. Hon är
 ej så ung, men det har tillits ej tyckts
 kunde att gå i ena, fäse om hon nu
 tyckas träffa en prost sparre!
 Jag har ej ännu kommit fram med
 den kinkiga betalningslägan till Doris,
 men skall väl göra det snart och då
 erlägga för ett par månader med en.
 Hon tyckes vara långt ifrån tilligt som
 vi trodde, om ej hennes vore så förmån-
 lig, så vore här rent af omöjligt att em-
 stera. I många butiker gäller rubeln
 ej en snickel mer än 1 krone, som t. ex.
 der jag köper mina måltillsköt.
 Och lifmedlet är enligt Doris mycket
 dyra. Mitt bästa mål här är thist
 med smör och bröd kl. 1-2 men då jag
 väntar går jag mest om det. - Du

Pappa älskade id tillfälle vill skicka
 mig en vesel på t. ex. 100 Rbl. så
 re jag i stort rystigt tackram. Till
 annat är i bokschiffas kan jag i säga
 mig ha på stort, men de är också alla
 de oändliga. # 1 dag t. ex. hade Doris
 och jag besökt handa upp till två
 att göra, men Doris blev i redo att fara
 ut förrän kl. 4 på kvällen. Vi ringo
 så först till foto att söka hitta skräp
 Doris till brölloppet, profsade och pre-
 tade i flera bodar, men fanns inga an-
 tagliga. Så måste vi kunna dem och fara
 till hostinjdoor, det kunde vi knapp
 i en par timmar, där vi fingo båd
 vi ville ha, förrän allsammans stän-
 gas nudd för våra näsor, den ena efter
 den andra - det var helg dag, och det
 hade Doris i kommit itag. Vi van-
 drade då på försök längt. Men till
 ett magasin, där jag skulle höja bitt
 men det var också stängd och så måste
 vi alla hem igen! Vi hade sålunda
 ölet bort i tiurar och 40 koppar för

att höja några bakkelser på hem-
 vägen! Det har varit en sturs dag för
 Doris fattig idag. Hon började den i
 morgnaden att slå sönder först en ut-
 märkt vatt kaffekopp, som jag druckit
 ur här och strax derpå skålen, de
 hon skulle tvätta kopparna i.
 Nu är det sent och jag mycket trött.
 Godnatt alla mina älskade! Detta
 får vi först om söndag, det är så dumt
 tillställt, att breven måste läggas i
 sedan redan kl. 4 ena dagen för att
 afgå med tåget följande morgon.
 Natte min moders far till staden
 om söndag belst! Helst Hilda och
 alla jungfrurna! Hwad jag i mitt till-
 sörne tycker att de är för ena englar,
 så jag hör berättas om tjänstefolket här!
 Hur går det med lustresan till
 staden? Toisetta! Kenna y' da allting
 släst hemma, för prinsens skull!
 Läs till och gif lyckönskningar åt alla!
 Må väl, mina saktade käraste, och
 vara i godt mod, som eden Eja!

Fredag f.m. Tack för älskade brefven
 af d. 13! Min egen pappa, jag tror
 att det andra bekymret angående
 din flicka i den stora staden är än
 mera öfverflödigt än det första.
 Om Gamels godhet skönt bort mig
 som pappa menar, så finns här alls
 ingen dylik vän att skulla för.
 Jag håller mitt mål stadigt för ögonen
 arbetar så godt krafterna räcka
 till alla förmiddagar med målnings-
 och sådant barn, som drömmar
 om nätterna om theaterspöcker eller
 dylikt är jag ej längre.
 Tänk, min älskade, hvad jag är
 ledsen för din skull! Skall nu Alla
 ännu till komma och öfva dina
 smorger, det tycker jag är värst.
 Men tiden flyger så fort, ett tu-
 ke ha vi vår och så får jag kom-
 ma hem igen!
 Lita om möjligt en smula på en
 flicka, hon skall söka att förtjusa det.

